

„Az Úr közel!”

A MAGYARORSZÁGI EGYHÁZAK ÖKUMENIKUS TANÁCSA
MISSZIÓI ÉS EVANGELIZÁCIÓS BIZOTTSÁGÁNAK HÍRLEVELE

2021. február

A MEÖT közelgő eseményei:

A MEÖT legfrissebb éves programja mindig letölthető:

<http://meot.hu/dokumentumok/2021aktualis/2021-program.pdf>

- Február 1. hétfő 12.00-14.00: Missziói és Evangelizációs Bizottsági ülés (MEÖT székház)
- Február 2. kedd 10.00-12.00: Teológiai Szemle Szerkesztőbizottsági ülés (MEÖT székház)
- Február 3. szerda 15.00: Október a Reformáció Hónapja Bizottsági ülés (MEÖT székház)
- Február 6. szombat 11.00: Világimanap előkészítő online konferencia, Női Bizottság
A Világimanap segédanyagai folyamatosan feltöltésre kerülnek a MEÖT honlapjára a Női misszióhoz, elérhetőek ide kattintva.
- Február 8. hétfő 11.00: Vallásközi Dialógus Bizottsági ülés (MEÖT székház)
- Február 9. kedd 12.00: Teológiai és Keresztény Egység bizottsági ülés (MEÖT székház)
- Február 10. szerda 13.00: Női bizottsági ülés (MEÖT székház)
- Február 11. csütörtök 12.00: Ifjúsági Bizottsági ülés (MEÖT székház)
- Február 18. csütörtök 13.30: Szociáletikai Bizottsági ülés (MEÖT székház)
- Március 5. péntek: Világimanap

Küzdelem

Fáradt test, fáradt lélek,
Sokszor úgy érzem már alig élek.
Csak küzdelem és harc a mindennapok,
S én olyan könnyen elfáradok.

Feladom! Már nem bírom,
Ezt a terhet amit el kell hordanom.
Összeroskadok alatta,
S nem értem Isten nekem miért adta?

Mi volt a célja vele?
Hogy nehezebb legyen gyermeke élete?
Hogy könnyek tengerében ússzon,
S szép lassan belefulladásjon?

Sajnos mindenhol ezt látom,
Vergődnek az emberek a világon.

Örömtelen arcok, szomorú tekintet,
Vajon tényleg csak ez jellemezne minket?

Nem hiszem, hogy Isten ilyen életet szánt nekünk,
Hiszen arra hív, hogy a követői legyünk.
Számunkra egy jobb életet biztosít,
S erre a nehézségek által felkészít.

Minden próba mögött ott egy tanítás,
Minden utunkban ott van velünk egy útítárs.
S amíg megyünk előre, felüdít minket,
Közben segít hordozni a terheinket.

Vidám test, vidám lélek,
Én most érzem csak igazán, hogy élek.
S ha küzdelem és harc a mindennapok,
Én akkor is tudom, hogy Istentől erőt kapok.

Kovács Bettina (<https://keresztényversek.blog.hu/>)

Hírlevelünkbe a február havi áhítatokat

Szeverényi János

evangélikus missziói lelkész

írta

Szikla vagy homok? (Mt 7,24–27)

Ez Jézus tanítása az alapokról: „Aki tehát hallja tőlem ezeket a beszédeket, és cselekszi azokat, hasonló lesz az okos emberhez, aki kősziklára építette a házát.” Az alap, a kőszikla Jézus Krisztus beszédét jelenti, ami testet öltött karácsonykor és eljut a 21. században az egész földre. Jézus szavait lehet ismerni, megtanulni és építeni rá. Mi másra lehet építeni? Minden elmúlt, mindenféle eszme, filozófia. Minden törékeny, még a fizika is. A fizikusok időnként felülbírálják az előző ismereteiket.

„És ömlött a zápor, és jöttek az árvizek, feltámadtak a szelek, és nekidőltek annak a háznak, de nem omlott össze, mert kősziklára volt alapozva.” Tehát, akik Jézus beszédére építenek, azok ugyanabban a világban élnek, ugyanazok a hatások, nyomások, szelek, viharok érik őket, de a belső alap megtartja őket.

„Aki pedig hallja tőlem ezeket a beszédeket, de nem cselekszi...” Az ige történés, cselekvés, létezés. Azt csinálni kell. Ezért kell átgondolni, hogy elég-e az a modell, hogy passzívan, a templompadokban ülve hallgatjuk az igét, aztán hazamegyünk, megesszük a húslevest (tudom, hogy nem mindenki így csinálja). Ebből a szerepből ki kell lépni, hogy minket csak táplálnak. Ez a szokásunk, hogy megyünk igét hallgatni. De az ige megszólal hajnalban is, amikor nem tudsz aludni. Megszólal a kórházban is, és bárhol. Az igét olvasni kell lélekben, szellemben, valóságban és igen, az igehirdetők által is. Az ihletett, Istentől kapott ige, amely nem az ígéről szól, nem az ígéről tart előadást, hanem maga az Ige. Ma is megkaphatjuk azt, amit megkapott Jeremiás, Ézsaiás, János, Pál és a többiek.

„Aki pedig hallja tőlem ezeket a beszédeket, de nem cselekszi, hasonló a bolond emberhez, aki homokra építette a házát. És ömlött a zápor, és jöttek az árvizek, feltámadtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; az összeomlott, és teljesen elpusztult.” Jó újévi program, hogy újra Jézus szavára építsük az életünket. Olvassuk el például a *Hegyi Beszédet* imádsággal magunkban. Tehát megvan a program, el kell olvasni, imádkozni kell és átgondolni, hogy mit jelenthet a te életedben, az új esztendőben az, hogy újra Isten élő igéjére építed az életedet, követed a jézusi programot és nem valami mást.

Az újév igéje: „Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.” (Zsid 13,8) Ha megbolondul a világ, mert megbolondult, ha mindent relativizál, viszonylagossá tesz, Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz!

Bármit megad Isten?

„Tied vagyok! Szabadíts meg”... (Zsolt 119,94) — „Ha megmaradtok énbennem, és beszédeim megmaradnak tibennetek, akkor bármit akartok, kérjétek, és megadatik nektek.” (Jn 15,7)

Van némi zavar a keresztyénségen belül ezzel a jézusi biztatással: *„bármit akartok, kérjétek, és megadatik nektek”*. Láttunk, átéltünk már biológiailag, fizikailag megmagyarázhatatlan csodákat, gyógyulásokat, máskor több ezres imaláncon futó kérések sem teljesülnek. Könyörögnek megkínzott foglyok szabadulásáért, mégis lefejezik őket. Kérik az Urat a házasság, család gyógyulásáért, és egyre rosszabb a helyzet.

Karizmatikus pásztor bizonygatja, hogy őt nem tudja a vírus megbetegíteni, néhány hét múlva megvallja gyülekezetének, hogy ez most nem jött össze, ő is kórházba került. Sorolhatnám a sikeres és kudarcos kérések útját, hatását. Vannak hívő csoportok, akik az imádkozó hitetlenségével kötik össze a kudarcot. Mi nem stimmel itt?

A mai igékben nem egy imateljesítő mennyei üzemről olvasunk. Nem arról, hogy érdemes hívőnek lenni, mert bármit kérek, Isten megadja: pénz, egészség, hívő gyerekek, tökéletes gyülekezet, jó állás, el-lenségeim meggyőzése, nekem tetsző politikai kurzus, Brüsszel evangelizációs centrummá alakulása, világbéke, lelki ébredés, amiben még a fókák is megtérnek... Itt kapcsolatról van szó: Tied vagyok, szabadíts meg! Ha megmaradtok énbennem, és beszédeim megmaradnak tibennetek...

Édesanyánkkal a kapcsolat, az összhang, megértés volt (akinek él, van) a döntő. Ismertük, szeretők egymást. Szavak, fizikai közelség sem kellett ehhez. Nem kértünk egymástól akármit. Így vagyunk az istenkapcsolattal. Aki megkapta a legnagyobb ajándékot, hogy az övé lehet, megismerte Jézust, személyét, tanítását, akaratát, szuverenitását és egyben irgalmát, érzi, tudja, hogy nem lehet itt bármit rendelni, mint a neten, ami megérkezik másnap.

A Bibliát soha ne szelektálva olvassuk, kiemelve egy gondolatot, mondatot a nagy összefüggésből. De hát meg van írva, itt van: halálosat isznak, és nem árt nekik! Megissza szegénykém, és meghal. Volt rá példa. Halottakat támasszatok! Bemegy a kórházba a prédikátor és a család előtt élük át a kudarcot.

Az Úrhoz mondott imánk se tőlünk van csupán, hanem a vele való intim kapcsolatban, csendben, a Lélek vezetésében, indítására, őreá hallgatva születik. Imádkozunk, kérjünk, zörgessünk őreá figyelve, csendben, alázattal, nyitottan, tudva, hogy ő nagyon szeret és éppen ezért nem ad meg „mindent”, hanem azt, amire nekünk az előrehaladáshoz valóban szükségünk van. Ezekről ő szívesen beszélget velünk, ha nem csak a kérést akartuk teljesíttetni vele.

Megérteni Jézust

„Szakaszokra osztva olvasták a könyvet, Isten törvényét, és úgy magyarázták, hogy a nép megértette az olvasottakat.” (Neh 8,8) — „(Pál) pedig ott maradt két teljes esztendeig saját bérelt szállásán, és fogadta mindazokat, akik felkeresték. Hirdette az Isten országát, és tanított az Úr Jézus Krisztusról teljes bátorsággal, minden akadályoztatás nélkül.” (ApCsel 28,30-31)

Az emberek többsége nem érti az egyház nyelvét, szóhasználatát. Ennek több oka van. Az egyik, hogy meg sem ismerték a bibliai tanítást, akik megismerték, eltávolodtak tőle, vagy nem tudjuk úgy elmondani nekik, hogy meg is értsék. Az évezredes beidegződés, és a diktatúra nyomása burok alá, szinte gettóba helyezte a gyülekezetet. Akik keresik az igazságot, valami élő, az életükön segítő forrást, nehezen tudnak bekapcsolódni egy zártnak tűnő, vallásos nyelvezetű szertartásba. Van erre is példa, de ez így nem megnyugtató, nem elég.

Ki kell lépni a kánaáni nyelvezetből, a patetikus, teológiai formulákból, a vallásos burokból! Jézust értette korosztálya. Az őket körülvevő világból vett példákat: madarak, naplemente, föld, gabona, szőlő stb. Sok érdekes történettel fűszerezve, a legkülönbözőbb helyszíneken tanított. *„Nem úgy beszél, mint az írástudók”,* mondták róla. Lehetett kérdezni, kételkedő kérdéseket is bedobni.

Az üzenet szent, szakrális. Azt nem szabad profanizálni, de az Ige „testet ölt”, emberi szavakban is. Ezt a természetes, érthető, fogyasztható beszédet tanulni szükséges, hogy ne legyen szakadék a hit és a gyakorlati élet között.

Az Ige Istenről, rólunk, egészséges vágyainkról, szükségleteinkről, az élet értelméről, céljáról, a normális, emberhez méltó életről szól.

Mindenre elég

„Így szól az Úr: Bárcsak mindig ilyen lenne a szívük, így félnének engem, és megtartanák minden parancsomat; akkor örökké jó dolguk lenne nekik és fiaiknak.” (5Móz 5,29) — „Mert az a jó, ha kegyelemmel erősödik meg a szív”... (Zsid 13,9b)

Az élet törvényének megtartásával a föld, az emberiség szinte minden baja orvosolható lenne. Banális, naiv megállapítás? Mégis érdemes belegondolni. Isten nem naiv. Van annyi pénz, tudás, lehetőség, adottság, eszköz, hogy ez megvalósulhatna. Egyetlen és döntő akadály az emberi önzés, romlottság, törvénytelenység, istentelenség.

Nem szabad sutba dobni az ősi hitet, a bibliai alapokat. Ez vonatkozik személyes és közösségi életünkre is. A nyugati világ, a történelemben először „vallástalan” társadalmat épít. Hátborzongató, életveszélyes, mint a bábéli akció. A világ, világ. Mi nem tudjuk hordozni a vállunkon, nem vagyunk megváltók. De amit tudunk, azt meg kell tenni: ima, tanúságtétel, példamutatás, a jó cselekvése... A Megváltó sem akar senkit „erőszakkal megtéríteni”, nem is lehet. A bűnnek kifutást engedélyez.

Mi, akik mindezekről tudunk, adjunk hálát az életért, a törvényért, és azért, hogy ha botladozunk vagy egyenesen orrunkkal zuhanunk a padlóra, kegyelemmel, Isten jóságával erősíthetjük szívünket. Jó kegyelemből, irgalomból, isteni szeretetből élni.

Elkezdődött az imahét a Krisztus-hívők egységéért

részvételével. Az alkalmon egyházunk részéről részt vett FABINY TAMÁS elnök-püspök és KONDOR PÉTER püspök.

A korábbi évektől eltérően, rövidebb liturgiával és szerényebb részvétellel kezdődött el az ökumenikus imahét, amelyet a budapesti *Szent István-bazilikában* tartott istentisztelettel nyitottak meg, 2021. január 17-én délután. Az istentiszteletet ERDŐ PÉTER bíboros, prímás és STEINBACH JÓZSEF, a *Magyarországi Református Egyház Dunántúli Református Egyházkerületének* püspöke vezette a *Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa (MEÖT)* tagegyházai képviselőinek

A szertartást többek között ÁDER JÁNOS köztársasági elnök és felesége, HERCZEGH ANITA, valamint NOVÁK KATALIN családokért felelős tárca nélküli miniszter, a *Fidesz* alelnöke és SOLTÉSZ MIKLÓS, a *Miniszterelnökség* egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára is megtisztelte jelenlétével.

Az ünnepi istentiszteleten a zenei szolgálatot a *Kodály Zoltán Magyar Kórusiskola énekkara* látta el SAPSZON FERENC karnagy vezetésével. Orgonán közreműködött VIRÁGH ANDRÁS GÁBOR.

méretű gyertyákat is az oltárnál. A gyertyák Isten világosságát, a krisztusi fényt jelképezik — magyarázta az imahétről dr. FISCHL VILMOS *MEÖT* főtitkár.

Az Istent dicsőítő litániát KOC SIS FÜLÖP görögkatolikus érsek-metropolita vezette. A könyörgéseket BALOG ZOLTÁN református püspök olvasta fel. Isten ígését dr. KHALED A. LÁSZLÓ metodista szuperintendens olvasta fel. ERDŐ PÉTER bíboros, prímás a *Jn 15,1–17* versei alapján mondta el szentbeszédét.

A bíboros hangsúlyozta, hogy az evangélium különös módon szól a szeretetről. *„Isten szeretete irántunk az a példakép, melyet nekünk is utánoz-*

A Szent István-bazilikában a keresztény egységtörekvések jegyében szervezett istentiszteleten SNELL GYÖRGY esztergom-budapesti segédpüspök, a bazilika plébánosa köszöntötte a jelenlévőket, miután a szolgálattevők képviselői két jelentősegteljesen nagy méretű gyertyát helyeztek el az oltárnál.

„Az idei ökumenikus imahét témáját a svájci-francia Grandchamp-i Közösség szerzetesnővérei választották, az ő kérésükre helyeztük el a feltűnő

nunk kell. Amint engem küldött az Atya, amint engem szeret az Atya, úgy szeretlek én is titeket – mondja Jézus. Első feladatunk, hogy maradjunk meg Jézus szeretetében. Legyünk hűségesek ehhez a szeretethez, értékeljük és viszonzuk ezt a szeretetet! De ezzel együtt mi is úgy szeressük egymást, mint ahogy Jézus szeret bennünket, s amint az Atya szereti Jézus Krisztust. Ez utóbbi szeretetparancs valami nagyon különös hangsúlyt tartalmaz, hiszen olvasunk másutt az evangéliumban az ellenszeregettről, olvasunk arról, hogy

abban kell utánozni az Atyának irántunk való szeretetét, hogy amint ő fölkelti napját jókra és gonoszakra egyaránt, úgy nekünk is szeretettel kell lennünk az emberek felé, akár jót tesznek nekünk, akár pedig az ellenségeink” – mondta a bíboros, aki kitért ezután arra, hogy „ez az evangélium azonban valami mást mond el a szeretet titkáról, hogy a krisztuskövetőknek, a tanítványoknak különös módon kell szeretniük egymást, nemcsak a teremtés alapján, hanem a keresztség alapján is és így a hívőknek, az Egyháznak ez a belső szeretetközössége válik jellé a világ számára.”

Az Újszövetségben többször kapunk meghívást arra, hogy kapcsolódjunk a szeretetközösséghez és ezen keresztül kapcsolódjunk be az Atya és a Fiú szeretetének áramába és az Egyházon belül a szeretetnek a szentségi erejéhez, ami a házassághoz hasonlít.

„A hívők között, a hívő közösségen belüli szeretetnek kegyelmet hordozó szeretetnek kell lennie, amely tanúságot tesz, és közvetíti az Isten irántunk való szeretetét – tette hozzá a bíboros. – Éppen ezért nagyon nagy a felelősségünk, hogy hogyan szólunk hozzá az egyház ügyeihez, hogyan próbálunk javításokat javasolni, hogyan próbálunk értékeket fenntartani vagy megvédeni, ha meg vagyunk róla győződve, hogy méltók arra, mert ez a belső, ez az egymás közötti szeretet a lényegét alkotja a működésünknek és a tanúságtételünknek.

Ehhez van szükségünk éleslátásra, különös erőre és figyelemre, hogy Jézus példáját tartsuk a szemünk előtt. Szeretett ő mindenkit. Életét adta az egész világért, jókért és rosszakért egyaránt. De mégis különös szeretettel gyűjtötte maga köré tanítványait. Tanította azokat, akik hittek szavában. Valami ilyesmiről van itt is szó, ennek a bensőséges, Krisztus körül összegyűlő közösségnek a szeretetéről. És ez az a szeretet, amelyet a keresztény család is megjelenít. Keresztény közösség lesz az, ahol a családtagok egymás közötti szeretete megint csak Istennek ezt a szeretetét jeleníti meg. Ezért hát nem mindegy, hogy csupán jó családnak van, vagy igazi, jó, keresztény családban élünk. Ez még magasabb fokra emeli azt a természetes jót és szeretetet, ami az emberek között a családban megvalósul” – mondta a bíboros, aki hangsúlyozta azt is, hogy ma különösen szükség van a családok védelmére és segítésére, mert a külső környezet megnehezíti családunk életét. ERDŐ PÉTER arra buzdított, hogy a rokonságunkban lévő nagycsaládokat személyes munkával, segítséggel, vagy akár rendszeres, havi pénztámogatással is segítsük, de az egyedül élő embereket se hagyjuk magukra. Az egyházközségekben is egymás terhére hordozzuk, így eljutunk az összes keresztényeket átfogó mélyebb lelki közösség igazságához.

„Mindmáig fájdalommal tapasztaljuk, hogy van még, ami elválaszt minket. Nem is intézhetjük el hitbéli meggyőződésünk fontos részleteit egy baráti kézlegyintéssel. Hiszen nem a pusztán emberi jó hangulat szintjén kell találkozoznunk, hanem a Krisztusban való egységet kell újra megtalálnunk. Ez pedig figyelmet, fáradtságot, elszánt és igényes munkát kíván. De addig is, amíg el nem jutunk a teljes egységre a hitben, már gyakorolhatjuk a szolidaritást és a testvéri szeretetet minden keresztény, különösen az üldözöttek iránt. Az elmúlt évek eseményei igazolták, hogy a hitükért meggyilkolt keresztények – VI. Pál pápa szavaival élve – megvalósítják a vértanúság ökumenizmusát. Imádkozzunk és dolgozzunk azért, hogy a mindennapi cselekvésben, az alapvető emberi és keresztény értékek képviselőiben és Krisztus szeretetében egyre inkább megtaláljuk a teljes egységet” – zárta gondolatait a katolikus egyházi vezető.

Ezután STEINBACH JÓZSEF dunántúli református püspök, a MEÖT elnöke a 103. zsoltár alapján hirdetett ígét. A református püspök arról beszélt, hogy a mostani „nehéz időkben is szükségünk van arra, hogy

rácsodálkozunk Isten megtartó szeretetére, aki nem csak beszél a szeretetről, hanem hatalmas szabadító jótetteivel cselekszik értünk. A Zsoltár koncentráltan ragadja meg a lényegét: Isten szeretete megmutatkozik abban, hogy megbocsátja bűneinket; Lélekben megújít, új kezdetet ad; megváltja életünket a sirtól és az örök élet tágasságába helyezi a földi életet, annak minden pillanatát. Nincsen ennél nagyobb örömhír. Mindezeket cselekedte egyszülött Fiában, Jézus Krisztusban. Ha ezeket végiggondoljuk, akkor értjük meg az imahét mottóját.”

kozunk rá Isten szeretetközösségére, újulunk meg, töltődünk fel, erősödünk meg a hitünkben és a közösségben és így menjünk vissza megújultan a hétköznapiakba.”

STEINBACH JÓZSEF püspök ezután a 103. zsoltár alapján beszélt a szeretet három gyümölcséről: az Isten szeretetéből és irgalmából táplálkozó önmegtartóztatásról (nem önmegvalósítás!); Isten életünket betöltő hálaadó megelégedésről; és a megújulásról (az Isten eredeti rendjéhez való visszatérésről, a reformról). E gyümölcsök mellé sorolta még a Pál apostol által a *Galata levélben* említett további lelki gyümölcsöket is (*Gal 5,22-23*), amelyek a szeretet, öröm, békesség, türelem, szívdesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás.

Az igehirdetések után az *Apostoli Hitvallás* következett, amely előtt PATAKY ALBERT pünkösdi egyházelnök bevezető gondolatai hangzottak el, majd az egységért és az üldözött keresztényekért FABINY TAMÁS evangélikus elnök-püspök imádkozott. A könyörgéseket pedig KONDOR PÉTER püspök, a *MEÖT* alelnöke vezette.

A *Miatyánk* közös elimádkozását MAGYAR PÉTER

MARIUS ortodox esperes vezette, majd az elbocsátó

A *MEÖT* elnöke megemlítette, hogy az idei imahét mottóját választó svájci-francia *Grandchamp-i Közösség* első vezetője úgy vélekedett 1938-ban, hogy „civilizációnk halálos zajban és sebességben él és az emberiség a kollektív örület felé tart. Azóta sok próbatétel és nyomorúság történt. És most mit mondhatunk ezzel kapcsolatban? Sok zaj feltartóztatlanul vesz körül bennünket, de a szerzetes közösség azt javasolja, hogy álljunk meg, csendesedjünk el, csodál-

aldások következtek, amelyekben ERDŐ PÉTER bíboros, ortodox főpásztorok, valamint GREGERSEN LABOSSA GYÖRGY evangélikus lelkész, a *Johannita Lovagrend* káplánja, és FABINY TAMÁS evangélikus elnök-püspök, FRANK HEGEDŰS anglikán esperes és STEINBACH JÓZSEF református püspök vett részt. Ezután a résztvevők ünnepélyesen kivonultak a templomból.

Az ökumenikus imahetet 1908 óta rendezik meg, az eseményen először csak az anglikán és a katolikus egyház tagjai vettek részt, és csak az egye-

sült államokbeli *Graymoor*ban tartották meg. A program *Magyarországon* mintegy három évtizedes hagyományra tekint vissza.

Az ökumenikus imahét idei mottója: *„Maradjatok meg szeretetemben, és sok gyümölcsöt teremtek” (Jn 15,5-9)*. Az imahét napjain a különböző felekezetű gyülekezetek e mottó jegyében közösen tartanak istentiszteleteket, és imádkoznak a keresztények egységéért. A *MEÖT* elnökségének javaslata alapján, az ökumenikus imahét a tagegyházak aktuális járványügyi intézkedéseinek figyelembevételével tartható meg. Az *MKPK* és a *MEÖT* közös döntése alapján, 2018-tól kezdve az ökumenikus imahét országos nyitó istentiszteletének vasárnapján az üldözött keresztényekért is imádkoznak. Az idei ökumenikus imahét adományaival országszerte a szeretetszolgálatok karitatív munkáját támogatják.

Szöveg és fotó: Horváth-Bolla Zsuzsanna (Evangélikus.hu)

Csodálkozzunk rá Isten szeretetére!

„Isten szeretete túlmutat a földi életen, amelynek minden mozzanatát az örök élet tágasságába helyezi” — fogalmazott STEINBACH JÓZSEF dunántúli református püspök az idei ökumenikus imahét *Szent István-bazilikában* tartott nyitó istentiszteletén. A nyolc napos közös imádság témáját ez alkalommal a svájci *Grandschamp-i Közösség* növényei állították össze, központi gondolata az Isten szeretetében maradás.

„Maradjatok meg szeretetemben és sok gyümölcsöt fogtok teremni” — hangzik a 2021-es ökumenikus imahét mottója *János evangéliuma 15. részének 5–9. versei* alapján. A *Magyarországi*

Egyházak Ökumenikus Tanácsa (MEÖT) és a *Magyar Katolikus Püspöki Konferencia* három évvel ezelőtt döntött arról, hogy az imahét nyitó vasárnapja egyúttal az üldözött keresztényekért való ima vasárnapja is legyen, ezért az alkalom résztvevői együtt könyörögtek üldözött testvéreinkért.

Jellé lesz a világban

„Különös módon szól az evangélium a szeretetről: Isten szeretete az a példa, amit nekünk utánoznunk kell. Legyünk hűségesek ehhez a szeretethez, szeressük egymást úgy, ahogy az Atya szeret bennünket” — fogalmazott ERDŐ PÉTER prímás *János evangéliuma 15. részének első tizenhét verse* alapján. Mint mondta, ez az érzés különbözik az ellenség szeretetétől, mert a tanítványoknak különös módon kell szeretniük egymást: Isten arra hív, hogy ne csak a teremtettség, hanem a keresztség alapján szeressük egymást.

„Ez a belső szeretetközösség lesz jellé a világ számára” — hangsúlyozta az esztergom-budapesti érsek, hozzátéve: ez a szeretet közvetíti Isten irántunk való szeretetét, ezért nagy felelősség, hogyan szólnak

hozzá az egyház ügyeihez. *„Arra van szükség, hogy Jézus példáját tartsuk szem előtt. Ő mindenkit szeretett, jókért és rosszakért egyaránt az életét adta, de tanítványaihoz máshogy is szólt, tanította őket. Ez az a szeretet, amit a keresztyén családban és közösségben is megélhetünk”* — fogalmazott. *„Pál apostol is azt mondta, ha az eucharistiában együtt részesülünk, nem hagyhatjuk magára a másikat az élet más területein sem”* — tette hozzá ERDŐ PÉTER. *„Ameddig nem jutunk el a teljes egységre a hitben, gyakorolhatjuk a szolidaritást, különösen az üldözött keresztyénekért. Ők megvalósítják a vértanúság öku-
menizmusát, imádkozunk értük!”* — kérte a bíboros.

Grandschamp-i Közösség

Az 1930-as években református nők egy csoportja Francia-Svájcban hitéletük erősítésére fellevenítette a lelki visszavonulás gyakorlatát, amelyet Krisztus példája ihletett. A nők magányos helyekre vonultak el imádkozni, majd hamarosan mások is csatlakoztak hozzájuk, akik részt vettek a rendszeres lelkigyakorlatokon egy Neuchâtel-tó melletti kis faluban, Grandschampban. Az igények nyomán állandó imádkozási lehetőséget biztosítottak, egyre több vendéget és lelkigyakorlatozót fogadtak. Ma ötven nővér tartozik a közösséghez, különböző nemzedékekből, egyházi hagyományokból, országokból és földrészekről. Hűségesen kitartanak az imádságos élet, a közösség és a vendégszeretet mellett. A nővérek megosztják szerzetesi életük áldásait azokkal a látogatókkal és önkéntesekkel, akik Grandschampban az elvonulást, a csendet, a gyógyulást, vagy életük értelmét keresik.

Önmegtagadás, hálaadó meglepedettség és megújulás

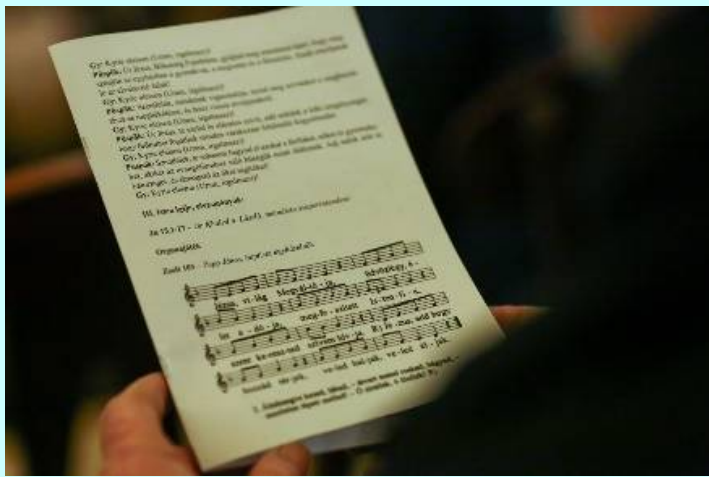
„Csodálkozunk rá Isten szeretetére!” — kérte az imahét mottójának üzenetével összecsengő 103. zsoltár alapján prédikáló STEINBACH JÓZSEF. *„Ezen az estén, nehéz időket élve különösen szükségünk van arra, hogy rácsodálkozunk Isten megtartó szeretetére, mert Ő nemcsak beszél a szeretetről, hanem szabadító jótetteivel cselekszik értünk”* — fogalmazott a dunántúli püspök.

A zsoltáros leírja, hogyan is cselekszik értünk Isten, akinek szeretete megmutatkozik abban, hogy megbocsátja a bűnünket, meggyógyítja a betegségeket és megváltja életünket. *„Fontos fokozás ez, először megbocsát, megújít és meggyógyít lélekben és testben, végül megvált bennünket. Szeretete túlmutat a földi életen, amelynek minden mozzanatát az örök élet tágasságába helyezi. Ezeket végiggondolva érthető meg az idej öku-
menikus imahét mottója”* — fogalmazott református egyházi vezető.

Mint mondta, a 21. század elején rengeteg inger és zaj vesz körül bennünket, amelyekre orvoságul a Grandschamp-i Közösség azt üzeni: lassuljunk le, töltekezzünk fel Isten szeretetében és ezután térjünk vissza közösségünkbe. Ugyanerre figyelmeztet a 103. zsoltár is, amikor azt mondja, hogy meg kell állnunk és meg kell ismernünk Isten szeretetét, mert saját erőnkől nem tudunk az eszközeivé válni és építeni országát — csak így tudunk gyümölcsöket teremni.

„Isten szeretettel és irgalommal koronáz meg bennünket, ebből táplálkozva gyümölcsünk lehet az önmegtagadás, amely nem önmegvalósítás és nem is önfeladás — hangsúlyozta STEINBACH JÓZSEF. — A második gyümölcs, hogy Isten betölti életünket mennyei világának javaival. Ismerjük fel, hogy mindennünk megvan, minden a mienk Isten szeretetéből. Eltöltheti ezért szívünket a hálaadás és meglepedettség. A harmadik gyümölcs a megújulás, amellyel életünk nem öncélú módon újul meg, hanem visszatérve az eredeti, Istentől való rendhez, amelyben egyedül kiteljesedhet az emberi élet.”

Az alkalmon szolgált BALOG ZOLTÁN, a *Dunameléki Református Egyházkerület* püspöke; FABINY TAMÁS, a *Magyarországi Evangélikus Egyház* elnök-püspöke; FISCHL VILMOS, a *MEÖT* főttkára; FRANK HEGEDŰS anglikán esperes; KHALED A. LÁSZLÓ metodista szuperintendens; KOCSIS FÜLÖP görögkatolikus metropolita; KONDOR PÉTER evangélikus püspök; MAGYAR PÉTER MARIUS ortodox esperes; PAPP JÁNOS baptista egyházelnök és PATAKY ALBERT pünkösdi egyházelnök. SAPSZON ZOLTÁN karnagy vezetésével közreműködött a *Kodály Zoltán Magyar Kórusiskola* és VIRÁGH ANDRÁS GÁBOR orgonaművész.

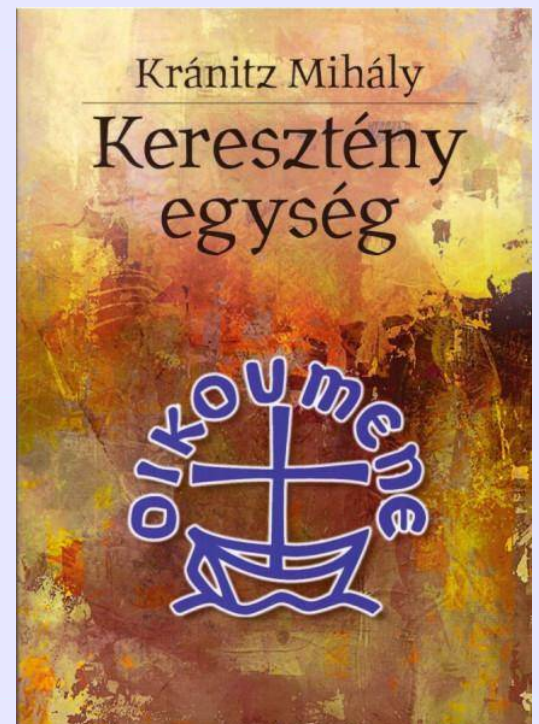
Fotó: Lambert Attila / Magyar Kurír; Szöveg: Farkas Zsuzsanna (Református.hu)

Kránitz Mihály: Keresztény egység

2019. november 14-én a *Debreceni Református Hittudományi Egyetemen* a *Both Antal Teológiai és Kulturális Alapítvány* kuratóriuma a *Pro Unitate in Christo* díjat első alkalommal KRÁNITZ MIHÁLY tanszékvezető egyetemi tanárnak adományozta, negyedszázados ökumenikus tevékenységéért. KRÁNITZ MIHÁLY professzor célja Krisztus utolsó vacsorai szándékának előmozdítása: „*Legyetek mindnyájan egy!*” (Jn 17,21).

A *Szent István Társulat* gondozásában megjelent, *Keresztény egység* című kötet szerzője szándéka szerint egyszerre akar összefoglaló és ösztönző lenni a keresztény/keresztényen egységgel foglalkozók számára, de az érdeklődőknek is szeretne használható ismereteket nyújtani ahhoz, hogy eligazodjanak a felekezetek sokaságában.

A teljes cikk [ide kattintva](#) olvasható.

Kérjük, rendelkezzen adója második 1%-áról a *Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának Szövetsége* javára! Adószám: 18396041-1-43.

https://www.youtube.com/watch?v=JikofT_v7ik

<https://www.youtube.com/watch?v=51GnqqH9Yqs>

Kedves Testvéreink!

Havi hírlevelünkbe, amely számos felekezet gyülekezeteibe, gyülekezeti tagságának körébe jut el elektronikus úton, szeretettel várjuk ökumenikus tárgyú híreiket, beszámolóikat!

Egyúttal felhívjuk kedves figyelmüket, hogy a hírlevél e-mailben továbbküldhető, illetve, ha van olyan ismerősük, aki havonta szeretné megkapni a hírlevelet, akkor a *MEÖT* e-mail címére (oikumene@meot.hu) küldött levélben adják meg az e-mail címet, és a következő hónaptól eljuttatjuk a hírlevelünket!

Testvéri szeretettel: „Az Úr közel!” hírlevél szerkesztői

Értesítés

a 2021. évi világimanap előkészítő alkalmat, az ismert járványügyi okokból, személyesen nem tarthatjuk meg, ezért felkészítő videót teszünk közre és ONLINE Google Meet konferenciát szervezünk.

Biztos
alpra
építsünk!

A világimanap felkészítő videója megtekinthető lesz:

2021. február 6-án, szombaton 9 órától a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa honlapján, a Női Bizottság által megadott You Tube linken.

.....
11 órától pedig, egy óra időtartamban, online konferenciára kerül sor, amelynek linkje:

<https://meet.google.com/dmr-ykoh-xxg>

V
A
N
U
A
T
U

ÖKUMENIKUS VILÁGIMANAP

BIZTOS ALAPRA ÉPÍTÜNK!

VANUATU

2021. MÁRCIUS 5. ■ ÓRA

HELYSZÍN:

A fotó a 2021 WDP Nemzetközi Bizottsága (WDPIC) tulajdonát képezi. © Minden jog fentartva.

